

● **Szentesi cókmbörze az árvízkárosultakért**

Nem a diákokon múltott a siker...

Voltak akik hozták, és voltak akik csinálták az ajándékokat, amíg a színvonalas műsorok szórakoztatták az adakozókat. (Fotó: Tésik Attila)

Ez év október 10-én alakult meg Szentesen az ifjúsági- és diákönkormányzat, amely szombaton rukkolt elő az első, az egész várost megmozgató szándékozó rendezvényével. A vidám műsorokkal tarkított cókmbörze azonban nem hozta meg a várt érdeklődést, az árvízkárosultak javára szervezett délelőttön. Azért egy teherautónyi ruhanemű így is össze gyűlt, csakhogy többnyire olyanoktól, akik maguk is rászorulóknak az efféle segítségre...

A szentesi székhelyű VEGA Gyermek- és Ifjúsági Szövetség felkérésre, már a megalakulásában is segítette a Kurca-parti iskolák küldötteiből választott helyi ifjúsági- és diákönkormányzatot: a SZIDÖK-öt. Szombaton délelőtt a Móricz Zsigmond

Művelődési Házban október 10-ei megalakulásuk óta, az első városi nagyrendezvényét tartotta ez a grémium. Ebben is elkelt a vegás segítség, ám hiába...

„A középiskolások mozdíthatatlanok. Már a kicsiket is nehéz bebolondítani ilyesmibe. Csak akkor olvasd tovább, ha rád nem igazak a fentiek!” – hirdették a SZIDÖK plakátjai, amit a város összes közép- és általános iskolájában eljuttattak, ami egy Szeretettünnepi cókmbörzére invitálta az érdeklődőket. A megunt, kintölt ruhadaraboknak, könyveknek, kazettáknak, játékoknak és egyéb használati tárgyakkal iskolai gyűjtéséhez viszont, már csak kevesen jutottak el ama plakát olvasásukor. Pedig még utána következett a lényeg, csupa nagy betűvel írva: „Mindent gyűjtünk az árvízkárosult gyerekeknek és fiataloknak!” A SZIDÖK mintegy hatvan aktivistája

mellett azonban a vártól jóval kevesebben érdeklődtek a mintegy ötórás, tarka műsorokkal színesített börze iránt.

Pedig már e programok sem akármilyenek voltak, hiszen a Szilver TSE szalontáncosai, a Koszta József Általános iskola aikidósai, a Zsoldos Ferenc Műszaki Szakközépiskola irodalmi színpadosai és a Berezvai István vezette harci kung-fu csoport, mind-mind színvonalas bemutatót nyújtottak az érdeklődőknek. Közben *Káta Mónika* tanárnő vezetésével papírt hajtogattak és gyöngyöt fűztek a fiatal kézművesek. Közük az ötesztendős *Forrás Tamara* és az ötödikes nővére: *Gabriella*. A kistestvérek édesanyjuknak készítették ajándékot, de hogy mit, az maradjon meglepetés. Hiszen e két kicsi lány sem tudta igazán, miért is szerveződött ez a börze. A mellettük gyöngyöt fűző get gimnazista, *Lantos Ka-*

talín Gabriella viszont nagyon is jól tudta. Az egy teherautónyi ruhaneműre, ami összegyűlt, ugyanis a Felső-Tisza vidékén most nagy szükség lehet, mondta.

De lehetett volna ez több is, kesergett a város frissen megválasztott diákpolgármestere, a Bartha János szakközépiskolában tanuló *Havasi Mónika*. Mert hiába van a plakátjuk, hiába a személyes agitációjuk a város iskoláiban, a tantestületektől vajmi kevés segítséget kaptak. Csak a Damjanich, a Koszta és a Klauzál általános iskolák vetették komolyan a ruhaagydíjtést. Végül kifakadt a diákpolgármester: – Nem értem ezt az érdektelenséget ebben a városban. Pláne akkor, amikor mások megsegítéséről lett volna szó. Ami számomra a legszomorúbb, hogy többségében olyan diák hozta el a ruháját, aki maga is rászoruló az adományokra...